

ВИБРАЦИОНИ СПЕКТРИ НА ПРОТОНИРАНИ, ДЕЛУМНО И ЦЕЛОСНО
ДЕУТЕРИИРАНИ МОНОХИДРАТИ НА МЕТАЛ(II) КАЛИУМОВИ ФОСФАТИ

VIBRATIONAL SPECTRA OF PROTONATED, PARTIALLY AND FULLY
DEUTERATED MONOHYDRATES OF METAL(II) POTASSIUM PHOSPHATES

Б. Шоштрајанов, С. Горѓевски и Г. Јовановски

Хемиски факултет, Универзитет "Кирил и Методиј" - Скопје

ABSTRACT: The study of the partially deuterated analogues of $\text{NiKPO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$ shows unequivocally that the band appearing around 1470 cm^{-1} in the spectrum of the protonated compound originates from the HOH bending vibration, despite the fact that its frequency is for more than 100 cm^{-1} lower than in the gas-phase spectrum of H_2O . The situation in the rest of $\text{MKPO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$ compounds is complicated by the appearance, in the HOH bending region, of several bands of comparable intensity. In the case of the nickel compound the assignment of the stretching and bending HDO vibrations is straightforward, whereas the location of the HDO librations is difficult.

УВОД

Пред повеќе од шест години [1] во спектарот на моноксидратот на никел калиум фосфат (едно од соединенијата со општа формула $\text{MKPO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$, каде што $M = \text{Mg}, \text{Mn}, \text{Co}, \text{Ni}$ или Cd) забележавме постоење, во НОН деформационата област, само на една поинтензивна лента (в. Сл. 1), но таа се наоѓаше на $\approx 1470 \text{ cm}^{-1}$ значи за повеќе од 100 cm^{-1} и описко одошво кај гасовишаша вода. Доста сличен е спектарот на кобалтовото соединение, додека кај другите членови на серијата се гледаат (в. Сл. 2), најмалку две повеќе или помалку јасно издиференцирани ленти со споредлив интензитет од кои едната може да биде [1] дури на 1420 cm^{-1} ! Оттогаш ние на овој проблем постојано се навраќавме [2-4], обидувајќи се да фрливме повеќе

120

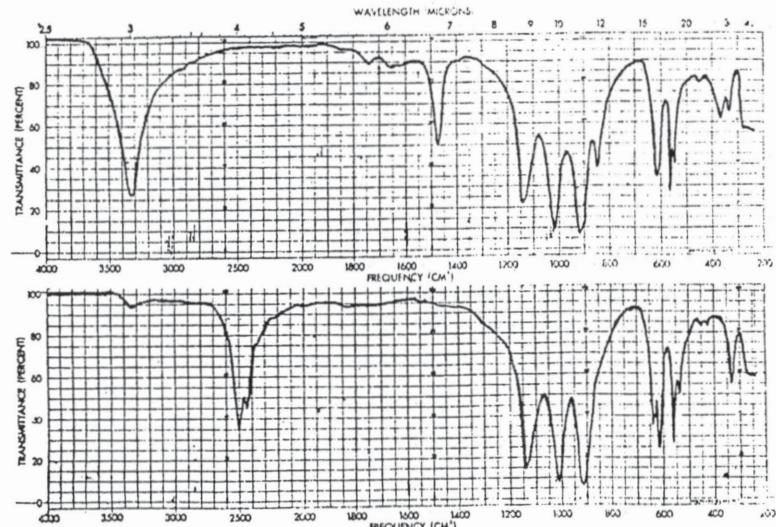
светлина врз структурните и спектрални карактеристики на оваа серија соединенија, како и на соединенијата од аналогните серии на метал амониум фосфати моногидрати и метал амониум арсенати моногидрати.

ЕКСПЕРИМЕНТАЛЕН ДЕЛ

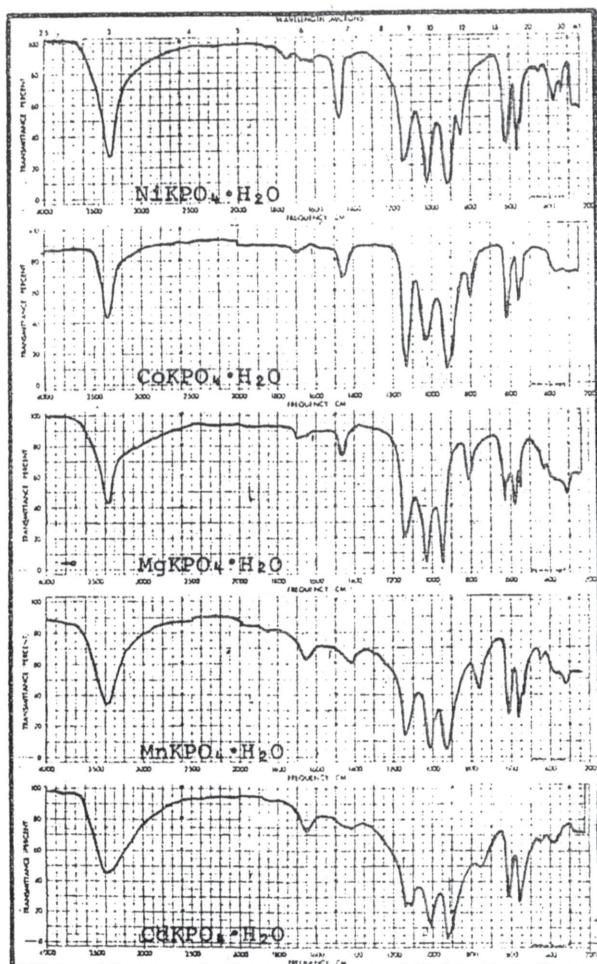
Испитуваните соединенија беа пригответи според литературни методи [5]. Деутерирањето беше вршено на тој начин што наместо водени раствори при препарацијата беа употребувани раствори во смеси од H_2O и D_2O со различна содржина на деутериум. Инфрацрвени спектри беа снимени на инструментите Perkin-Elmer 521 и Perkin-Elmer 580, а раманските на ласерскиот рамански спектрофотометар JEOL JRS-S1B. За ексцитација беше ползувана линијата на $514,5 \text{ nm}$ на Ar^+ лазер (производ на Coherent Radiation).

РЕЗУЛТАТИ И ДИСКУСИЈА

Инфрацрвениот спектар на $NiKPO_4 \cdot H_2O$ и на неговиот деутериран аналог е покажан на Сл. 1, а спектрите на сите соединенија од серијата $MKPO_4 \cdot H_2O$ се дадени на Сл. 2.

Сл. 1. Инфрацрвени спектри на $NiKPO_4 \cdot H_2O$ и $NiKPO_4 \cdot D_2O$

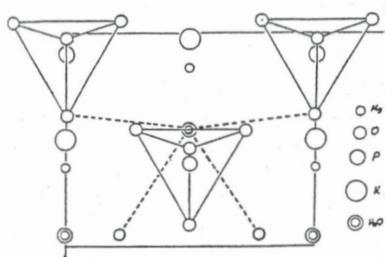
Сл. 2. Инфрацрвени спектри на соединенијата од типот $MKPO_4 \cdot H_2O$

лородот што не припаѓа на фосфатните јони лежи (в. Сл. 3) на рамнина на симетрија во која нема, на погодни растојанија,

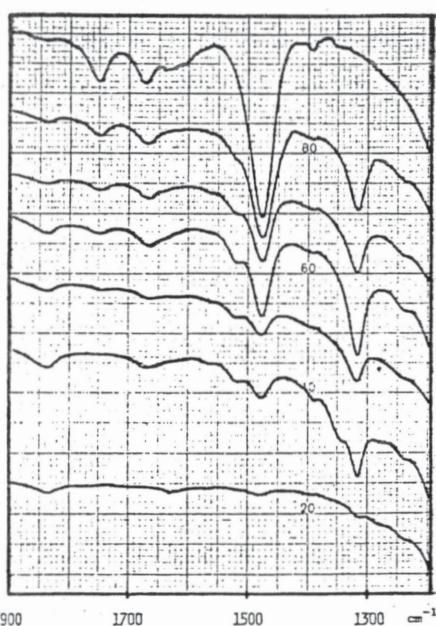
она што, при интерпретацијата на овие спекtri, треба прво да се реши е прашањето за тоа дали се работи за висчински хидрати или, можеби, за соединенија со поинаква природа (за аналогните метал амониумови соединенија била предложена [6,7] формула од типот $(NH_4)M[PO_3OH](OH)$, макар што истите автори подоцна го коригирале своето гледиште [8]).

За решавање на овој проблем иле презедовме кристалографски и спектропски испитувања.

Определувањето на кристалната структура на $MgKPO_4 \cdot H_2O$ покажа [9] дека основниот структурен мотив кај калиумовите соединенија е ист како кај изоморфните амониумови аналоги, а кис-

Сл. 3. Проекција на структурата на $MgKPO_4 \cdot H_2O$ долж оската b

Сл. 3. Инфрацрвени спектри во $\delta(\text{HOH})$ областа на делумно деутериирани обрасци на $NiKPO_4 \cdot H_2O$ (содржината на деутериум расте одозгора надолу)

протон-акцептори. Наспроти на тоа, постојат, од секоја страна на рамнината на симетрија, по два фосфатни кислороди што се наоѓаат на растојанија (2,811 и 2,915 Å) погодни за образување на водородни врски со протоните сврзани на нефосфатниот кислород кој, се чини, мора да биде кислород од вода. Постоењето, меѓутоа, на чешери потенцијални протон-акцептори (тие, инаку, лежат во иста рамнина, чија равенка е $8,11Y + 1,45Z - 14,81 = 0$, додека нефосфатниот кислород лежи на $\approx 0,31$ над оваа рамнина) создава услови за образување на две бифуркирани водородни врски, еквивалентни обата протони од молекулите вода.

Вибрационите спектри даваат уште подиректни докази за тоа дека се работи за вистински хидрати.

Така, во раманските спектри отсуствуваат ленти карактеристични за P-OH валентни вибрации, додека, од друга страна, инфрацрвените спектри на парцијално деутерираните соединенија (Сл. 4) покажуваат оти со растење на содржи-

ната на деутериум отпрвин растат, а потоа опаѓаат по интензитет ленти што несомнено се HDO аналоги на лентите

во деформационата HOH област кај протонираните соединенија. Така се однесува, на пример, лентата на $\approx 1320 \text{ cm}^{-1}$ кај делумно деутерираните обрасци на $\text{NiKPO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$ и таа мора да е HDO аналог на лентата на $\approx 1470 \text{ cm}^{-1}$ во спектарот на протонираното соединение.

До истиот заклучок – дека се работи за молекули вода може да се дојде и со посматрање на областа на валентните OD вибрации (Сл. 5). Тука, имено, првина се појавува (при мала содржина на деутериум) една лента што потекнува од OD валентната вибрација (син-фазната валентна вибрација на молекулите HDO) која, потоа, постепено бива заменета со дублет од ленти што потекнуваат од антисиметричната и симетричната валентна вибрации на D_2O молекулите. При интермедиерни односи H:D се гледаат, се разбира, јасни ленти.

Сл. 5. OH и OD валентна област во инфрацрвените спектри на делумно деутериирани обрасци на $\text{NiKPO}_4 \cdot \text{H}_2\text{O}$

Од сето погоре изложено се гледа дека соединенијата за кои станува збор се хидрати и дека лентата на $\approx 1470 \text{ cm}^{-1}$ јошек-

јува од вибрации на молекули вода. Не е, меѓутоа, веднаш очигледно дека се работи за НОН деформации, а не, да решеме, за некој либрационен мод. Сепак, извонредно тешко е да се замислат можни причини за ваквото евентуално екстремно големо повишување на фреквенцијата на либрации (повеќе од 450 cm^{-1} над највисоката најдена [10] либрациона фреквенција), макар што и објаснението за снижувањето на деформационата НОН фреквенција е тешко. Последново би можело, евентуално, да биде резултат на образување на бифуркирани водородни врски преку делувањето на ефект сличен на овој дискутиран [2] за случајот на хидрати кaj кои би се очекувало забележително сплескување на потенцијалната јама за овој вид вибрација. Појавата на повеќе ленти кaj другите соединенија од оваа серија би можело да биде, барем делумно, предизвикано со фермиевска резонанција [2].

Што се однесува до либрации, пак, на ваков вид движења без сомнение може да се припише лентата што се јавува, кaj одделните соединенија од серијата, меѓу 850 и 750 cm^{-1} . Оваа лента е, веројатно, резултат на мавталната (*wagging*) либрација со оглед на фактот што за неа не може да се најде HDO аналог на фреквенција средна меѓу H_2O и D_2O фреквенциите, макар што соодветното спектрално подрачје е сосем чисто, а моделните пресметнувања [11] покажале дека тоа е она што треба да се очекува за нишалната (*rocking*) либрација. Втората очекувана H_2O либрација е скриена под лентите што потекнуваат од деформационите OPO вибрации (компоненти на ν_4 фосфатниот мод), додека нејзиниот D_2O аналог лежи на околу 430 cm^{-1} . Релативно ниската фреквенција е во согласност со асигнацијата на оваа лента на *rocking* модот кој, за тетраедарски координирани молекули вода (такви, приближно, се водите во нашиов случај), би требало да има [11] најниска фреквенција од сите три либрации.

Последново, инаку, е важно и за отфрлање на претпоставката

за тоа дека лентата на $\approx 1470 \text{ cm}^{-1}$ би можело да биде резултат на ваков вид либрација. Поради постоењето на интензивни ленти во очекуваната област, лоцирањето на HDO аналогот на лентата од $\approx 430 \text{ cm}^{-1}$ кај деутератот е практички невозможно.

ЛИТЕРАТУРА

1. Б. Шоптрајанов, П. Корнети, И. Петров, З. Jugoslavanski kongres za čisto in uporabno kemijo, Izvlečki referatov, I-30, Ljubljana, 1972.
2. Б. Шоптрајанов, Посебни изданија, Кн. 16, Природно-математички факултет на Универзитетот Кирил и Методиј - Скопје, Скопје, 1973.
3. В. Šoptrajanov, S. Djordjević, I. Petrov, VII Национална конференција по спектроскопија с меѓународно учествие, Резюмета, Н-4, Слънчев бряг, 1976.
4. Б. Шоптрајанов, С. Ѓорѓевиќ, Г. Јовановски, С. Попев, Шесто совешување на хемичарите и шефнозиите на Македонија, Синодисси, 99, Скопје, 1977.
5. H. Basset, W. Bedwell, *J. Chem. Soc.* 1933, 854.
6. Ю. А. Иванов, Ю. К. Егоров-Тисменко, М. А. Симонов, Н. В. Белов, *Кристаллография* 19, 1076 (1974).
7. Ю. А. Иванов, М. А. Симонов, Н. В. Белов, *Кристаллография* 21, 207 (1976).
8. Ю. А. Иванов, М. А. Симонов, Н. В. Белов, *Кристаллография* 22, 171 (1977).
9. G. Jovanovski, S. Pocev, B. Kaitner, *Izvještaj Jugoslovenskog centra za kristalografiiju* 12, 118 (1977).
10. M. Falk, O. Knop во F. Franks (Ed.), *Water : A Comprehensive Treatise*, Plenum Press, New York, 1973.
11. A. Eriksson, J. Lindgren, *J. Mol. Struct.* 48, 417 (1978).